

En märklig "diktator"

19:e april avslutade Raul Castro sin andra mandatperiod som president i Kuba och lämnar plats för sin efterträdare, Miguel Diaz-Canel. Något märkligt kan tyckas för en person som utmålas som diktator i våra medier. Kubas valsysteem skiljer sig från vårt, men att det skulle vara mindre demokratiskt kan starkt ifrågasättas. I Kubas fall handlar det om deltagardemokrati. Utan partier, utan vackra vallöften, utan kampanjer, utan pengars inflytande, utan tävlan om ekonomiska fördelar. Kuba har allmänna och hemliga personval på alla nivåer, rösträtt från 16 år och små valdistrikt. Nomineringar sker på kvartersnivå av de boende själva, kommunnivå och folkrörelsenivå.

Folkrörelserna, dvs. fackföreningsrörelsen, Kvinnoförbundet, Småbondeförbundet, Kvarterskommittéerna, Elevförbundet och Studentförbundet lägger förslag till kommunförsamlingen som nominerar kandidater till provins- och nationalförsamling. Antalet beror på kommunens befolkningsstorlek. De som väljs behåller sin tidigare lön. De får inga privilegier. De är skyldiga att regelbundet berätta för sina väljare vad de gör och de kan avsättas under mandatperioden om deras väljare inte är nöjda med dem.

Det är alltså inte Kommunistpartiet som utser ny regering, vilket hävdas av bland annat Sveriges Radio. Det är det nyvalda parlamentet, Nationalförsamlingen som gör det. Här finns olika yrken, religioner och etniciteter representerade, långt ifrån alla är medlemmar i Kommunistpartiet.

Det här får vi aldrig höra eller läsa i Sverige, där Kuba utmålas som en diktatur. I så fall en väldigt märklig sådan, där statens resurser i huvudsak satsas på hälsovård och utbildning. Kuba ligger på åtskilliga områden långt före USA och många andra av sina grannar.

19:e april är ett symboliskt datum i Kuba. Det var detta datum 1961 som den USA-ledda invasionen i Grisbukten slogs tillbaka och USA led sitt första militära nederlag i Latinamerika. USA har inte gett upp sina planer att återta kontrollen, utan fortsätter att försöka strypa Kuba ekonomiskt med sin grymma blockad. Kubanerna har stått emot i 60 år. Det är bara att hoppas att USA inte lyckas, utan att Kuba kan fortsätta att satsa på hela befolkningens bästa.

Zoltan Tiroler 180419